

عنوان مقاله:

بررسی دیدگاه کشورهای آسیایی در رابطه با عدم احیا

محل انتشار:

دومین کنگره سالیانه کشوری دانشجویی طبّری و بیست و دومین کنگره سالیانه کمیته تحقیقات دانشجویی دانشگاه علوم پزشکی مازندران (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسندگان:

زهرا صادقی - دانشجوی کارشناسی هوشبری، انجمن علمی - دانشجویی هوشبری، دانش کده پیراپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی کاشان

ساجده حاتمی - دانشجوی کارشناسی هوشبری، انجمن علمی - دانشجویی هوشبری، دانش کده پیراپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی کاشان

بهاره شرافت - دانشجوی کارشناسی هوشبری، انجمن علمی - دانشجویی هوشبری، دانش کده پیراپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی کاشان

سمیرا محبی - دانشجوی کارشناسی هوشبری، انجمن علمی - دانشجویی هوشبری، دانش کده پیراپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی کاشان

خلاصه مقاله:

سابقه و هدف: پدیده ی عدم احیا (DNR) به عنوان یک موضوع چالش برانگیز در بسیاری از کشور های دنیا مطرح شده است و طیف های وسیعی از جامعه اعم از پزشکان و پیراپزشکان، بیماران و همراهانشان، علمای دینی و فقهی و سیاست گذاران کشورها را درگیر خود کرده است که آیا اقدامات درمانی برای بیمارانی که امیدی به زنده بودنشان نیست ادامه پیدا کند یا خیر . روش جستجو : در این مقاله ضمن مرور مطالعات منتشر شده در زمینه ی DNR در سایت های PubMed ، SID ، Iran Medex و جستجو در پایگاه های معتبر اینترنتی سعی شده تا دیدگاه کشورهای آسیایی اعم از ژاپن، هند، پاکستان، عربستان سعودی و... در رابطه با DNR با سیاست های اخلاق پزشکی موجود در ایران مقایسه شود. یافته ها: بررسی ها نشان می دهد با وجود مطالعات فراوان که در زمینه ی DNR صورت گرفته، همچنان کادر درمان در این امر با چالش مواجه هستند. در کشور ما برحسب ارزش ها و عقاید دینی این امر نیازمند واکاوی دقیق تری است تا از سردرگمی تیم درمان بکاهد. نتیجه گیری : با توجه به عقاید پزشکان و بیماران کشور ما مطابقت صرف از قوانین سایر کشور ها صحیح نمی باشد. نتیجه یابین تحقیق ضرورت تدوین دستورالعملی مطابق بر فرهنگ ایرانی اسلامی را آشکار می سازد.

کلمات کلیدی:

عدم احیا (DNR)، کشورهای آسیایی، کادر درمان، اخلاق پزشکی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/956599>

